

Şu Namaza Bak

Nureddin Yıldız'ın 17.10.2021 tarihli (415.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Allah Teâlâ'nın dini olan Müslümanlığı, hangi iş olursa olsun, namazın yerini doldurarak yaşayamayız. Zaten iman etmeden, lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah demeden, mümin olamıyoruz. İman ettikten sonra yapacağımız iş ne olursa olsun o, namazın yerini dolduracak bir iş olamaz. Müslümanlık namaz dinidir, mümin olmak namazla gerçekleşebilir. Bu kuralın yansıması olarak ahiret gününde de namaz hesaplarından kurtulamayanın cennete gitmesi söz konusu olmayacaktır.

Bugün Müslüman olarak, Müslümanlık adına çok çalıştığını düşünen ve gösterenler namaz kılmıyorlarsa kesinlikle kendilerini aldatıyorlar demektir. Namazları eksikse o eksikliği de yaptıkları diğer işlerle asla dolduramayacaklardır. Zira namaz İslam'ın ruhu, canı, enerjisidir. İslamiyet'i din olarak gönderen Allah'ın, dininin böyle olduğunu buyurup namazı önümüze, içini doldurmamız gereken bir görev olarak koyduğunu bilmemize rağmen namazı eksik bırakarak yaptığımız başka - velev güzel- işlerin namazın yerini doldurduğunu zannederek sadece kendimizi kandırırız.

İyi insanlık ve salih Müslümanlık, içinde namaz olmayan bir hayatla asla ve kata gerçekleşemez. Hatta söz konusu namaz da Allah'ın istediği, peygamberinin gösterdiği şekilde olacaktır. Bunun dışında yaşanan hayatın, sırtımızı Allah'a dayayarak Müslümanca yaşamış olduğuna esasen kendimiz dahi inanmayız. Bu zan da bizi ne dünyada iyi Müslüman yapar ne de ahirette azaptan korunabilir, cennete ulaşabiliriz.

Vefat etmiş bir insana bakıp "Merhaba! Nasılsınız?" diyerek ilgi göstersek, o da başını sallayıp iyi olduğunu söylese... Ölmüş bir insanla bu ne kadar mümkünse namazı terk etmiş, namazla ilişkisini sıfırlamış birinin Müslümanlığına da canı olmayan bir bünyeden bahsediliyor gibi bakmak mümkündür. Dünyada dengeler o kadar değişmiş durumdadır ki neredeyse insanlar, "Camiye uğramazdı merhum ama iyi Müslümandı" diyecek hâldedirler. Hâlbuki böyle bir ifade şeytanı dahi kıs kıs güldürecek çarpıklıktadır. Namazı yoksa bir insanı neye göre iyi Müslüman sayabiliriz? İyi Müslümanlığın ölçüsü bundan başka nedir ki? Allah'a ve Resûlullah'a göre iyi Müslüman olmanın ölçüsü günde beş kere namaza durmakken biz bunun dışında bir ölçme kriteri oluşturursak onunla kendimizi aldatmış olmaz mıyız?

Bir insan sadakalar veren, komşu-akrabasına iyilikler eden, anne-babasının rızasıyla yaşayan biri olabilir mi? Elbette olabilir ve bunlar güzel işlerdir. Ramazan orucuna devam etmek, hac, zekât, komşuyla arayı iyi tutmak, iyi insan olabilmek; bunlar ve daha nice gayet güzel, gerekli şeyler sayılabilir ancak bedende kol ve bacağın, kafa olmadan güzel sayılmasına benzerler. Baş olmadan diğer organlar iskeletten ibarettir. Tabii ki sadece başı olanın durumu da yeterli değildir. Hem baş hem kol, içeride ciğer ve kalp vs. olmalıdır. Namaz, vücutta baş gibidir. Dindarlık bünyemizde namazın yeri başka herhangi bir şeyle doldurulamaz. Zira namazın yedeği olan bir ibadet yoktur. Namaz, o olmadığında din hayatımızın durduğu bir parçadır.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyuruyor: "Müslüman insan, kıyamet günü Allah Teâlâ'nın huzuruna çıkarıldığında ilk olarak farz namazları sorulacaktır. Eğer farz namazları tamamlanmışsa ne âlâ. Namazlarından eksiği varsa Allah şöyle buyuracaktır: 'Bu kulun farz namazlarını eksik bırakmasını dolduracak kadar nafile namazı var mı, bakın.' Nafileler doldurmuyorsa ilk hesapta başarısız olduğu için kul perişan olacaktır."

Kendimiz ve yetiştirme sorumluluğumuzdaki kimseler için 'iyi'lik kararını namaza bağlılık ve devamlılık haricinde bir kriterle vermemiz hiç mümkün olabilir mi? Evliliklerimizde namazı bir numaralı ölçü

göremediğimiz hâlde kalkıp nasıl iyi damat/gelin bulduğumuzu düşünebiliriz? Evet, gitgide namazın yerini güzellik, para, fors, soy bağı alıp götürmüştür ancak bunun Allah ve Resûlullah'tan kopuk hayat tarzımız nedeniyle olduğu meydandadır. Yani bizim namaz sorunu olan birini sorunsuz kabul edebiliyor oluşumuz, hayatımızın namazlı hayat tarzından kopmasından dolayıdır. Bunun bedeli de dünyada huzursuzluk, ahirette Allah'ın rahmetinden uzaklık olarak ödenecektir.

Hiçbir alternatif çaremiz olmaksızın hepimiz Allah'ın bizi üzerinde titiz görmek istediği namaza dönmek zorundayız. Aile düzenimizi namaza göre tutmak zorundayız. Çünkü Allah'ın ve peygamberinin nazarında namazımız kadarız. Kur'an kitabımız, İslam dinimizse ve sağımız-solumuzdaki meleklerle imanımız var, kabirde hesap sorulacağına, cennete ve cehenneme iman ediyorsak bunların gerektirdiği, bizi mecbur ettiği bir sonuç vardır: **Allah'ın güzel dediğine güzel, çirkin dediğine çirkin, iyi dediğine iyi, kötü dediğine de kötü demek zorundayız. Allah ve peygamberi, Müslümanlık adı verilen dini namazla eşdeğer hâle getirmiştir. Aksi takdirde, namaz azaldıkça biz İslam'ın da azaldığını kabul etmiyoruz demektir.**

Hâlbuki bu kendimizi aldatmaktan başka bir anlama gelmez. Şöyle düşünelim ki doktor bir kişiye ilaç tavsiye ediyor. Bu kişi eczaneye gidip söylenen ilaçları alıyor. İlaçları kullanıyor ama bunu bilerek veya bilmeyerek ilaç kutusunun içine başka ilaç koyup yapıyor. Sonra da bir türlü iyileşemediğinden şikâyet ediyor. Durumu doktora haber verse kullandığı ilacın yanlışlığı ortaya çıkacak; doktorun tavsiye ettiği ilacın kutusu var, kendisi yok. İşte Müslümanlığımıza hamd ederken hâlimiz böyle görünüyor.

Ailemizden işimize, akrabamızdan komşuluklarımıza kadar her yerde namazsız Müslümanlığımızın sonucu olarak insanlığımız da eriyor. Yeni nesli namaz ruhu taşıyan kimseler olarak yetiştiremediğimiz; diploması, işi, eğlencesi, sporu, çevresini namazdan sonraki işler değil de namazı onlardan sonra ele alınacaklar makamında gördüğümüz içindir ki eriyoruz.

Allah Teâlâ, ona şirk koşmak anlamına gelen cümleleri söylemek kadar büyük bir günah daha olamayacağını Kur'an-ı Kerim'de haber vermektedir. Bir insan işlese işlese, en büyük günah olarak -hâşâ- "Allah'ın oğlu-kızı var" deme günahını işleyebilir. Bundan daha büyük suç olamaz. Fakat bakınız, Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de, cehennemde sonsuza dek kalacak kâfirlere orada yandıkları esnada sorulan, "Ne işiniz var sizin burada?" sorusuna şöyle cevap vereceklerini haber buyurmaktadır: "Diyecekler ki: Biz namaz kılanlardan değildik. Fakire yiyecek verenlerden değildik. Abuk subuk konuşanlarla biz de konuşurduk. Ve kıyamet gününü inkâr ederdik."

Buyurun, beraber tefekkür edelim: Cehennemde ne işiniz var, sorusuna kâfirler dört cevap veriyorlar. Bir insan, "Kıyamet yoktur, Allah bizi diriltmeyecek" dese bundan daha büyük suç var mı? Yok. İnsan kıyameti inkâr etse onu namaz kılmak kurtarmaz. Beş vakit namazı arızasız biçimde kılan biri ahiretin hakikatlerine inanmıyorsa namaz bunun yerine gelebilecek bir şey değildir. Namaz ancak ahiret günü dirileceğine iman edenin kurtarıcısı olabilir. Peki söz konusu ayet, kökten ölü demek olan bir inkârcı kâfirin suç listesini niye namazla başlatmaktadır? "Ahirete iman etmiyorum" diyen birinin bundan önceki basamağı namazdır da ondan.

Bir insan namaz kılıyorsa ahireti inkâr etmez. Namaz kılmayan da öyle bir sürece kaymış ve uçurumdan aşağı gitmektedir ki dipte ahireti, cenneti, cehennemi inkâr etmek vardır. Namaz kılmayan ama ahirete iman ettiğini söyleyen kimsenin sonunun nasıl olacağını, nefeslerinin nasıl biteceğini henüz bilmiyoruz. Allah ve peygamberi nasıl biteceğini haber veriyor. Ve kıyamet gününde hesapları başlatırken ilk önce namazın hesabını soracak, insanlar arası ilişkilerde de kan davalarından başlayacaktır.

Namazı, 'Vakit bulursam kılarım' düzeyinden kaldırıp 'Yaşıyorsam namazı kılarım' düzeyine getirmeliyiz. Allah Teâlâ böyle istiyor.

Meâric suresinin 19-35. ayetleri arasını oturup güzelce tefekkür etmek için önümüze almamız. Bu dünyada neden bu kadar stresli yaşıyoruz? Elektrik faturasından aylık giderlere, arkadaş-akraba ilişkisinden yaşadığımız semte ve ülkeye kadar neden birçok sebeple cinnet geçirmek üzereyiz? Neden insanlar kendi çocukları gibi kedi-köpek sever oldular? Neden kendi çocuğumuz için masraf ederken bütçe zorluğu yaşadığımız hâlde kedi maması almakta keyif dahi bulabiliyoruz? Hadi gündüz şehir stresinden bunalıyoruz, geceleri niye huzurlu olamıyoruz? Niye kimse kimseye vefalı davranmıyor, en yakın akrabayı bile zıt kutuplu mıknaş gibi itiyor?

Rabbimiz asırlar önce indirdiği Kur'an'ında bu soruların cevabını veriyor. Ancak burada bir hususun altını çizelim: Bahsettiğimiz 'namaz', Allah'ın emrettiği namazdır. Bizim gelenekselleştirdiğimiz, alışkanlık biçiminde uygulayıp adeta eğilip kalkma işine dönüştürdüğümüz, Fâtiha'sını okurken Allah ile bağlantı kurduğumuzu hissettirmeyen namaz, kutusuyla içindeki ilacın farklı olduğu örneğe dâhildir.

Rabbimden kendim ve siz kardeşlerim için zihinlerimizi bu ayetlerine yönlendirmesini, bütün dünya yansa bile secde ederek huzur bulabileceği inancına bizi kavuşturmasını diliyorum. Ve genç delikanlılar ile hanım kızlara diyorum ki: Bakın gençler, anne-babanız size bu ruhu verememiş olsalar, yaşadığınız topluluk ve ortamlar böyle olmasa bile şimdiden sonra geliniz, namazla huzur bulunuz. Eğer namazla huzur bulamazsanız sizi hiçbir ilaç rahatlatmayacak, kazandığınız hiçbir imtihan da aradığınız huzura kavuşturamayacaktır. Fani bedenlerimiz, saçını taradığımız kafalar ancak ve ancak secdede *sübhâne rabbiye'l-a'lâ* demekle huzur bulabilir.

"Gerçekten insan çok hırslı ve sabırsız yaratılmıştır.

Başına bir fenalık geldi mi sızlanır durur.

Ama ona bir nimet nasip olursa elindekinden başkasını yararlandırmaz.

Ancak namaz kılanlar başka;

Namazlarını devamlı kılanlar,

İsteyene ve yoksun kalmışa mallarından belli bir hak tanıyanlar,

Hesap gününün doğruluğuna inananlar,

Rablerinin azabından korkanlar -ki rablerinin azabı karşısında asla güven içinde olunamaz-

İffetlerini koruyanlar -ki eşleri ve cariyeleri bunun dışında olup bundan dolayı kınanmazlar; ama kim bunun ötesine geçmeye kalkışırsa böyleleri sınırı aşanların ta kendileridir-

Emanetlerine ve ahitlerine riayet edenler,

Şahitliklerini dosdoğru yapanlar,

Namazlarının gereklerini titizlikle yerine getirenler,

İşte bunlar cennetlerde ağırlanırlar."

*

Burada aynı zamanda namaz kılan kimselerin hangi karakteri taşıyacağı, namazın onları nasıl biri olmaya sürükleyeceğinin de cevabı vardır. 19. ayetle 35. ayet arasında geçenlerin özetine dikkat edelim: İnsan sızlanıp streslenen biri olarak yaratılmış, böyle yaşamaya mahkûmuş; namaz kılanlar hariç. Allah bütün dünyanın kulağına şunun küpe olmasını istiyor: Namaz kılmıyorsan psikiyatrik vakaya, cinnet geçirmeye, strese adaysın. Namaz kılan kim peki? Onun özellikleri de ayette sayılıyor: Fakirlerin haklarını ihmal etmiyorlar, iffetlerine titizleniyorlar, sözlerinde duruyorlar. Ve sözü

kapatırken yine namazı zikrediyor. Hayatının başı ve sonu namazla bağlanmış kimseler için cennet ikramı vaat ediliyor.

İyi insan budur, bunun dışında hiç kimse insanlığının iyi ve kaliteli olduğunu iddia edemez. Ezip perişan eden, depresyonlara sebebiyet veren şu hayattan yakasını kurtarmak isteyen, hiç çaresiz, namaz kılmak zorundadır. Yoksa arkadaş ihaneti, eşinden gelen sıkıntılar, çocuk dertleri, geçim meselesi, yaşadığın şehir, gençlik-ihiyarlık sorunları, varlık veya yokluk seni abuk sabuk işlere mahkûm edecektir. Bu fani dünyada kimsenin seccadeden başka vefalı dostu yoktur. Özellikle de genç kardeşlerim, hayatın onlara bin bir çileyi tattırmasına fırsat vermeden önce onlar hayatı namazla kuşatmalıdırlar.

16 yaşındayken seccade başında kâinatı kuşatmış mantıkla yaşayabilirsen sonraki yılların boyunca da her işinde, bütün ilişkilerinde namazın bereketini hissedeceğin, huzurlu bir hayatı yaşayabilirsin. Tabii ki 60 yaşından sonra tövbe edip namazlı bir hayata başlayan kimse için de bu imkânlar vardır ama onun önünde geçen yılları neyle kapatacağı sorunu durmaktadır.

Namazı hayatımızın öncelikli gündemi olarak görmeliyiz. Rahmet istiyorsak önce namaz, huzur istiyorsak önce namaz, bereket istiyorsak önce namaz, gönüllerimizde Allah'ın polisi bulunsun istiyorsak önce namaz, bizi annelerimizden de önce terbiye eden bir insanlık sahibi olabilmek için önce namaz... Çünkü namaz bütün kötülüklerden alıkoyan, insanı insan yapan ibadettir. Kıyamet gününde önce namazdan hesap sorulacaktır. Kıyamete iman ediyorsak dünyada da ilk kırmızı çizgimizin bu olması gerektiği açıktır. Bilmeliyiz ki cennet ile cehennem arasındaki çizginin adı da namazdır.

Namaz kılmak işten vakit artırıldığı, iyice yorulduğunda yönelinecek bir iş değildir; hayatı beş dilime bölmektir. Ve bir-iki ay denenerek sonuçları bakılacak iş de değildir, bir ömür boyu uygulanacaktır. Allah'ın izniyle de bereketiyle Allah'a iman şemsiyesi altında ulaşmak mümkün olur. Namazın en önemli garantisi budur.

Biz istediğimiz kadar başka isimler bulalım; Allah, namaz kılmayan kuluna iyi demiyor. Cennet Allah'ınken oraya girenlerle ilgili vasıfları belirleyen biz nasıl olabiliriz?

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.